Tekst ustawy przekazany do Senatu zgodnie z art. 52 regulaminu Sejmu

U S T A W A

z dnia 15 kwietnia 2021 r.

o zmianie ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym oraz niektórych innych ustaw[1)]

Art. 1. W ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 2268) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustawa określa:

1) zasady finansowania budowy autostrad płatnych, zwanych dalej „autostradami”, oraz zawierania umów o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrad;

2) zasady pobierania opłat za przejazd autostradami oraz obowiązki związane z tymi opłatami i odpowiedzialność za naruszenie tych obowiązków;

3) organy właściwe w sprawach, o których mowa w pkt 1 i 2.”;

2) w art. 37a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Za przejazd autostradą są pobierane opłaty. W przypadku gdy opłaty za przejazd autostradą są pobierane w inny sposób niż określony w ust. 8 lub 9, autostrada wymaga dostosowania do ich poboru.”,

b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b–1y w brzmieniu:

„1b. Szef KAS może pobierać opłatę za przejazd autostradą na odcinku autostrady, na którym opłatę za przejazd autostradą pobiera spółka, o której mowa odpowiednio w ust. 1a pkt 2 albo 3, zwana dalej „wnioskodawcą”.

[1)] Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, ustawę z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, ustawę z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, ustawę z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej oraz ustawę z dnia 6 maja 2020 r. o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz niektórych innych ustaw.

Przejęcie przez Szefa KAS poboru opłaty za przejazd autostradą na odcinku, na którym opłatę za przejazd autostradą pobiera wnioskodawca, zwanym dalej „odcinkiem eksploatowanym przez spółkę”, następuje na wniosek wnioskodawcy i wymaga zmiany umowy, o której mowa odpowiednio w ust. 1a pkt 2 albo 3. Przepisy ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi stosuje się.

1c. Wniosek, o którym mowa w ust. 1b, wnioskodawca uzgadnia z Szefem KAS.

1d. We wniosku, o którym mowa w ust. 1b, wnioskodawca określa:

1) sposób udostępniania gruntów wraz z wzniesionymi na nich budynkami, budowlami i innymi urządzeniami na cele związane z realizacją poboru opłaty przez Szefa KAS za przejazd autostradą na odcinku eksploatowanym przez spółkę;
2) sposób i termin informowania Szefa KAS o zmianie wysokości stawek za przejazd autostradą na odcinku eksploatowanym przez spółkę.

1e. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1b, wnioskodawca załącza umowę, o której mowa odpowiednio w ust. 1a pkt 2 albo 3.

1f. Przed podpisaniem zmiany umowy, o której mowa odpowiednio w ust. 1a pkt 2 albo 3, wnioskodawca może wycofać wniosek, o którym mowa w ust. 1b.

1g. Szef KAS może wystąpić do wnioskodawcy o:

1) wskazanie innego niż określony we wniosku, o którym mowa w ust. 1b:
   a) sposobu udostępnienia gruntów wraz z wzniesionymi na nich budynkami, budowlami i innymi urządzeniami na cele związane z realizacją poboru opłaty za przejazd autostradą przez Szefa KAS,
   b) sposobu i terminu informowania Szefa KAS o zmianie wysokości stawek za przejazd autostradą na odcinku eksploatowanym przez spółkę;
2) dodatkowe informacje lub wyjaśnienia w zakresie niezbędnym do uzgodnienia wniosku, o którym mowa w ust. 1b;
3) określenie stawek opłaty za przejazd autostradą, z uwzględnieniem kategorii pojazdu, o której mowa w ust. 6.

1h. Uzgodniony wniosek, o którym mowa w ust. 1b, Szef KAS przekazuje wnioskodawcy, który przedkłada ten wniosek odpowiednio do

ministra właściwego do spraw transportu albo Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad.

1i. Szef KAS odmawia uzgodnienia wniosku, o którym mowa w ust. 1b, jeżeli pobór opłaty za przejazd autostradą na odcinku eksploatowanym przez spółkę nie leży w interesie publicznym.

1j. Uzgodnienie, o którym mowa w ust. 1h, albo odmowa uzgodnienia, o której mowa w ust. 1i, następuje w terminie 6 miesięcy od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust.1b. Do terminu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, nie wlicza się okresów przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1g.

1k. W przypadku, o którym mowa w ust. 1i, Szef KAS:

1) zwraca wnioskodawcy wniosek, o którym mowa w ust. 1b, wraz z pisemnym uzasadnieniem odmowy uzgodnienia wniosku;
2) informuje o odmowie uzgodnienia wniosku, o którym mowa w ust. 1b, odpowiednio ministra właściwego do spraw transportu albo Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad oraz przekazuje uzasadnienie, o którym mowa w pkt 1.

1l. Do uzgodnienia, o którym mowa w ust. 1h, albo odmowy uzgodnienia, o której mowa w ust. 1i, przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, 695, 1298 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 54 i 187) nie stosuje się.

1m. Szef KAS, uzgadniając wniosek, o którym mowa w ust. 1b, ustala prognozowany koszt poboru opłaty za przejazd autostradą na odcinku eksploatowanym przez spółkę.

1n. Przy ustalaniu kosztu, o którym mowa w ust. 1m, uwzględnia się w szczególności:

1) wydatki ponoszone na przygotowanie, wdrożenie, budowę lub eksploatację systemu, o którym mowa w art. 13hb ust. 1bb ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 470, 471, 1087 i 2338 oraz z 2021 r. poz. 54 i …), zwanego dalej „Systemem Poboru Opłaty Elektronicznej KAS”;
2) wydatki związane z realizacją przez Szefa KAS poboru opłaty za przejazd autostradą na odcinku eksploatowanym przez spółkę;

3) koszty prowadzenia kontroli, o której mowa w art. 37gd ust. 1, oraz analizy, o której mowa w art. 37ge ust. 4.

1o. W przypadku wydatków, które nie służą bezpośrednio poborowi opłaty za przejazd autostradą na odcinku eksploatowanym przez spółkę, pobieranej przez Szefa KAS, uwzględnia się te wydatki:

1) proporcjonalnie do długości odcinka eksploatowanego przez tę spółkę w całości sieci dróg objętych opłatą za przejazd autostradą lub opłatą, o której mowa w art. 13ha ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, zwaną dalej „opłatą elektroniczną”;
2) biorąc pod uwagę okres amortyzacji w przypadku wydatków jednorazowych.

1p. Informację o koszcie, o którym mowa w ust. 1m, Szef KAS przekazuje podmiotom, o których mowa w ust. 1h.

1r. Informacja o koszcie, o którym mowa w ust. 1m, nie podlega udostępnieniu w trybie przewidzianym w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 2176) do podpisania zmiany umowy, o której mowa odpowiednio w ust. 1a pkt 2 albo 3.

1s. Minister właściwy do spraw transportu albo Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad przed podpisaniem zmiany umowy, o której mowa odpowiednio w ust. 1a pkt 2 albo 3, jest obowiązany:

1) uzyskać opinię prawną Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, niezależnie od wartości przedmiotu tej umowy;
2) uzgodnić z Szefem KAS postanowienia tej umowy wpływające na pobór opłaty za przejazd autostradą na odcinku eksploatowanym przez spółkę, w tym termin jego rozpoczęcia oraz sposób pomiaru ilości dokonanych przejazdów i przekazywania danych o tych przejazdach;
3) uzgodnić z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych postanowienia tej umowy w zakresie dotyczącym zobowiązań finansowych wypłacanych ze środków Funduszu, w tym zasady kształtowania i rozliczenia wypłaty, o której mowa w ust. 1u, oraz świadczeń, o których mowa w ust. 1w, przy czym uzgodnienie to nie może być uzależnione od warunków niezwiązanych z przedmiotem tej umowy.

1t. Zmiana umowy, o której mowa odpowiednio w ust. 1a pkt 2 albo 3, w zakresie przejęcia przez Szefa KAS poboru opłaty za przejazd autostradą na odcinku eksploatowanym przez spółkę, wymaga zgodnej woli stron.

1u. Jeżeli z umowy, o której mowa odpowiednio w ust. 1a pkt 2 albo 3, wynika, że opłaty za przejazd autostradą na odcinku eksploatowanym przez spółkę pobrane przez wnioskodawcę stanowią jej przychód, w zmianie tej umowy dotyczącej przejęcia przez Szefa KAS poboru opłaty za przejazd autostradą na odcinku eksploatowanym przez spółkę, strony określają sposób wypłaty wnioskodawcy środków z Funduszu, przy czym wypłata ta nie może przekroczyć kwoty opłaty za przejazd autostradą należnej od liczby faktycznie dokonanych przejazdów tą autostradą.

1w. W zmianie umowy, o której mowa odpowiednio w ust. 1a pkt 2 albo 3, strony mogą określić inne niż określone w ust. 1u świadczenia wynikające z przejęcia przez Szefa KAS poboru opłaty za przejazd autostradą na odcinku eksploatowanym przez spółkę oraz sposób przejęcia przez Szefa KAS urządzeń służących do poboru tej opłaty.

1x. Jeżeli umowa, o której mowa w art. 37d ust. 1, określa sposób ustalenia stawek opłaty za przejazd autostradą na odcinku eksploatowanym przez spółkę, Szef KAS pobiera opłatę w wysokości ustalonej zgodnie z tą umową.

1y. Jeżeli z umowy, o której mowa odpowiednio w ust. 1a pkt 2 albo 3, wynika, że opłaty za przejazd autostradą na odcinku eksploatowanym przez spółkę pobrane przez wnioskodawcę stanowią jej przychód, a koszt, o którym mowa w ust. 1m, będzie niższy niż dotychczasowy koszt poboru opłaty za przejazd autostradą ponoszony przez wnioskodawcę, zmiana umowy może przewidywać obniżenie stawek opłaty za przejazd autostradą na odcinku eksploatowanym przez spółkę.”,

c) w ust. 4a użyte dwukrotnie wyrazy „o których mowa w ust. 1a” zastępuje się wyrazami „o których mowa w ust. 1a pkt 2 i 3”,

d) uchyla się ust. 4b,

e) dodaje się ust. 7–35 w brzmieniu:

„7. Do wniesienia opłaty za przejazd autostradą, pobieranej przez Szefa KAS, jest zobowiązany:

1) właściciel pojazdu albo

2) posiadacz pojazdu, o którym mowa w art. 73 ust. 5 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 450 i 463), albo
3) użytkownik pojazdu, o którym mowa w art. 80b ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym

– zwany dalej „wnoszącym opłatę”.

8. Opłata za przejazd autostradą, o której mowa w ust. 7, może być wniesiona w sposób przewidziany dla opłaty elektronicznej na podstawie danych geolokalizacyjnych przekazanych z urządzeń lub systemów, o których mowa w art. 13i ust. 3a ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.

9. Przejazd autostradą, na której jest pobierana opłata, o której mowa w ust. 7, może być wykonywany na podstawie biletu na jeden przejazd autostradą lub jej odcinkiem, zwanego dalej „biletem autostradowym”, wydanego przed rozpoczęciem tego przejazdu. Opłata za przejazd autostradą, o której mowa w ust. 7, jest pobierana w momencie wydania biletu autostradowego.

10. Bilet autostradowy jest wydawany każdemu, kto wniesie opłatę za przejazd autostradą, o której mowa w ust. 7, oraz poda dane, o których mowa w ust. 12 pkt 1–7.

11. Bilet autostradowy jest ważny do zakończenia danego przejazdu autostradą lub jej odcinkiem, jednak nie dłużej niż przez 48 godzin od daty i godziny początku okresu ważności wskazanej na tym bilecie.

12. Bilet autostradowy zawiera:

1) numer rejestracyjny pojazdu;
2) kraj rejestracji pojazdu, jeżeli jest inny niż Rzeczpospolita Polska;
3) kategorię pojazdu, o której mowa w ust. 6 – w przypadku różnicowania stawki opłaty za przejazd autostradą ze względu na tę kategorię;
4) wskazanie autostrady lub jej odcinka, za przejazd którymi została pobrana opłata;
5) liczbę osi pojazdu – w przypadku różnicowania stawki opłaty za przejazd autostradą lub jej odcinkiem ze względu na liczbę osi;

6) poziom emisji zanieczyszczeń – w przypadku różnicowania stawki opłaty za przejazd autostradą lub jej odcinkiem ze względu na ten poziom;
7) datę i godzinę początku okresu ważności tego biletu;
8) datę i godzinę końca okresu ważności tego biletu;
9) liczbę kilometrów oraz kwotę opłaty za przejazd autostradą lub jej odcinkiem;
10) unikalny numer.

13. Bilety autostradowe wydaje:

1) Szef KAS lub
2) przedsiębiorca działający w imieniu i na rzecz Szefa KAS, z którym Szef KAS zawarł umowę na ich wydawanie.

14. W przypadku, o którym mowa w ust. 13 pkt 2, bilety autostradowe są wydawane przy użyciu systemu teleinformatycznego zintegrowanego z Systemem Poboru Opłaty Elektronicznej KAS.

15. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 13 pkt 2, może wydawać bilety autostradowe za pomocą aplikacji mobilnej wykorzystującej funkcję pozycjonowania satelitarnego. Przedsiębiorca przetwarza dane geolokalizacyjne w celu wydania biletu autostradowego w sposób, o którym mowa w zdaniu pierwszym, na podstawie zgody osoby, której dane dotyczą. W przypadku, o którym mowa w zdaniu pierwszym, dane przekazane do Systemu Poboru Opłaty Elektronicznej KAS nie zawierają informacji, o których mowa w ust. 12 pkt 4 i 9.

16. Bilet autostradowy wydany w sposób, o którym mowa w ust. 15, zawiera dodatkowo informację o dacie i godzinie oraz miejscu rozpoczęcia przejazdu autostradą lub jej odcinkiem. Data i godzina rozpoczęcia przejazdu autostradą lub jej odcinkiem jest początkiem okresu ważności biletu autostradowego.

17. Po zakończeniu przejazdu, jednak nie później niż przed upływem 48 godzin od daty i godziny początku okresu ważności wskazanych na bilecie autostradowym wydanym w sposób, o którym mowa w ust. 15, przedsiębiorca uzupełnia ten bilet o dane, o których mowa w ust. 12 pkt 4 i 9, oraz przekazuje opłatę za przejazd autostradą, o której mowa w ust. 7, na

wyodrębniony rachunek pomocniczy urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

18. W przypadku gdy dane, o których mowa w ust. 12 pkt 4 i 9, nie zostały uzupełnione w terminie, o którym mowa w ust. 17, przedsiębiorca wnosi, na wyodrębniony rachunek pomocniczy urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, kwotę w wysokości odpowiadającej opłacie za przejazd autostradą należnej za przejazd całym odcinkiem autostrady płatnej od miejsca rozpoczęcia przejazdu, o którym mowa w ust. 16, do najbardziej odległego końca odcinka płatnego.

19. Za wydanie biletu autostradowego przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 13 pkt 2, może pobierać prowizję. Prowizja, o której mowa w zdaniu pierwszym, nie może przekroczyć 3% kwoty opłaty wskazanej na bilecie autostradowym. W przypadku zwrotu biletu autostradowego prowizja, o której mowa w zdaniu pierwszym, nie jest należna.

20. Szef KAS zawiera umowę, o której mowa w ust. 13 pkt 2, jeżeli przedsiębiorca:

1) przeszedł z wynikiem pozytywnym testy integracyjne swojego systemu teleinformatycznego z Systemem Poboru Opłaty Elektronicznej KAS;
2) złoży zabezpieczenie w wysokości odpowiadającej wartości biletów autostradowych planowanych do wydania w okresie rozliczeniowym.

21. Umowa, o której mowa w ust. 13 pkt 2, określa w szczególności:

1) czas jej trwania;
2) częstotliwość, tryb i sposób składania sprawozdań z jej realizacji;
3) okres rozliczeniowy;
4) formę i wysokość kwoty zabezpieczenia;
5) sposób dystrybucji biletów autostradowych;
6) tryb i sposób dokonywania rozliczeń, w tym środków z tytułu prowizji;
7) sposób przekazywania danych, o którym mowa w ust. 23 pkt 2;
8) warunki zmiany oraz rozwiązania umowy.

22. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 13 pkt 2, składa Szefowi KAS sprawozdania z realizacji umowy.

23. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 13 pkt 2:

1) wydaje bilety autostradowe w danym okresie rozliczeniowym o łącznej wartości nieprzekraczającej wysokości kwoty złożonego zabezpieczenia;
2) przekazuje w czasie rzeczywistym, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, dane o wydanych lub zwróconych biletach autostradowych, w tym dane, o których mowa w ust. 12, do Systemu Poboru Opłaty Elektronicznej KAS.

24. Opłata za przejazd autostradą, o której mowa w ust. 7, jest zwracana przez podmiot, który wydał bilet autostradowy, jeżeli bilet ten zostanie mu zwrócony do daty i godziny początku okresu jego ważności.

25. Kwota zwrotu opłaty za przejazd autostradą pomniejsza przychód Funduszu.

26. W przypadku odmowy zwrotu opłaty za przejazd autostradą każdy, kto wniósł tę opłatę, może wnieść sprzeciw. Sprzeciw wnosi się do Szefa KAS w terminie 14 dni od dnia odmowy dokonania zwrotu opłaty za przejazd autostradą.

27. Sprzeciw zawiera:

1) imię i nazwisko albo nazwę wnoszącego sprzeciw oraz jego adres;
2) numer PESEL albo numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnoszącego sprzeciw, o ile został nadany;
3) unikalny numer biletu autostradowego;
4) uzasadnienie wniesienia sprzeciwu.

28. Kierujący pojazdem:

1) nie rozpoczyna przejazdu autostradą lub jej odcinkiem w przypadku braku:
   a) ważnego biletu autostradowego lub
   b) prawidłowo funkcjonującego urządzenia lub systemu, o których mowa w art. 13i ust. 3a ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, zapewniających przekazywanie danych geolokalizacyjnych do Systemu Poboru Opłaty Elektronicznej KAS;
2) podczas przejazdu autostradą lub jej odcinkiem nie może mieć w pojeździe zakrytych lub ozdobionych tablic rejestracyjnych, lub nie

może mieć z przodu lub z tyłu pojazdu znaków, napisów lub przedmiotów, które ograniczają czytelność tych tablic, oraz nie może umieszczać na pojeździe tablic rejestracyjnych w innych miejscach niż konstrukcyjnie do tego przeznaczone.

29. Przepisu ust. 28 pkt 1 nie stosuje się do kierujących pojazdami, o których mowa w art. 37g.

30. Dane, o których mowa w ust. 12, są gromadzone w Systemie Poboru Opłaty Elektronicznej KAS i przechowywane w tym systemie nie krócej niż 12 miesięcy i nie dłużej niż 24 miesiące, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpił przejazd autostradą lub jej odcinkiem, chyba że przed upływem tego terminu zostanie wystawione wezwanie, o którym mowa w art. 37ge ust. 7, wszczęte postępowanie administracyjne, egzekucyjne lub sądowoadministracyjne, w którym dane te są niezbędne; w takim przypadku dane są przechowywane do czasu zakończenia danego postępowania.

31. Do gromadzenia danych oraz wnoszenia opłaty za przejazd autostradą w sposób, o którym mowa w ust. 8, przepisy:

1) art. 13hc, art. 13i ust. 1, 1a, 3a, 3b, 3d, 4a, 4aa i 4b, art. 13ia ust. 1–10 oraz 15–19, art. 13ib, art. 13ic oraz art. 40d ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych,
2) wydane na podstawie art. 13ia ust. 20 i art. 40a ust. 5 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych

– stosuje się odpowiednio.

32. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, autostrady lub ich odcinki, na których jest pobierana opłata za przejazd autostradą, o której mowa w ust. 7, w tym autostrady lub ich odcinki, na których opłata jest pobierana zgodnie ze zmianą umowy, o której mowa odpowiednio w ust. 1a pkt 2 albo 3, mając na uwadze efektywne wykorzystanie dróg publicznych i przygotowanie Szefa KAS do poboru tej opłaty.

33. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość prowizji, o której mowa w ust. 19, mając na uwadze przewidywane koszty ponoszone przez przedsiębiorców przy sprzedaży biletów.

34. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb, sposób i termin zwrotu opłaty za przejazd autostradą, sposób wnoszenia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 26, oraz sposób i termin jego rozpatrywania przez Szefa KAS, mając na uwadze sprawne rozliczenie opłat oraz efektywną obsługę systemu poboru opłaty za przejazd autostradą.

35. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wyznaczyć, w drodze rozporządzenia, inny organ Krajowej Administracji Skarbowej do:

1) wykonywania zadań Szefa KAS, o których mowa w ust. 1a pkt 1, ust.1b, ust. 13 pkt 1, ust. 20 lub 24, lub
2) przyjmowania sprawozdań, o których mowa w ust. 22, lub
3) którego składa się sprzeciw, o którym mowa w ust. 26

– określając szczegółowy zakres tych zadań i czynności, mając na względzie zapewnienie sprawnego i skutecznego ich wykonywania.”;

3) art. 37c otrzymuje brzmienie:

„Art. 37c. 1. Opłaty za przejazd autostradą pobrane przez:

1) Szefa KAS, w tym na odcinku eksploatowanym przez spółkę, stanowią przychód Funduszu;
2) drogową spółkę specjalnego przeznaczenia mogą stanowić przychód tej spółki, jeżeli umowa, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 2007 r. o drogowych spółkach specjalnego przeznaczenia, tak stanowi.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 37a ust. 8 i 9, opłata za przejazd autostradą, o której mowa w art. 37a ust. 7, wpływa na wyodrębniony rachunek pomocniczy urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

3. W przypadku, o którym mowa w art. 37a ust. 13 pkt 2, przedsiębiorca przekazuje opłatę za przejazd autostradą, o której mowa w art. 37a ust. 7, na wyodrębniony rachunek pomocniczy urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

4. Szef KAS przekazuje wpłaconą opłatę, o której mowa w ust. 2 i 3, na rachunek Funduszu.”;

4) w art. 37gc ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad użycza Szefowi KAS grunty na cele związane z realizacją zadań, o których mowa w art. 37a ust. 1a pkt

1 i art. 37gd ust. 1 i 2, wraz z wzniesionymi na nich budynkami, budowlami i innymi urządzeniami.”;

5) po art. 37gc dodaje się art. 37gd–37gh w brzmieniu:

„Art. 37gd. 1. Do kontroli prawidłowości wnoszenia opłaty za przejazd autostradą, o której mowa w art. 37a ust. 7, w tym kontroli urządzeń lub systemów, o których mowa w art. 13i ust. 3a ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, są uprawnieni funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej oraz inspektorzy Inspekcji Transportu Drogowego.

2. Kontrolę, o której mowa w ust. 1, przy wykonywaniu swoich ustawowych zadań, mogą przeprowadzać funkcjonariusze Policji.

3. Funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej, funkcjonariusze Policji oraz inspektorzy Inspekcji Transportu Drogowego w celu wykonywania kontroli, o której mowa odpowiednio w ust. 1 lub 2, są uprawnieni do przetwarzania, za pomocą telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, danych zgromadzonych w Systemie Poboru Opłaty Elektronicznej KAS.

4. Potwierdzenie przeprowadzenia kontroli, o której mowa odpowiednio w ust. 1 lub 2, oraz nałożenia kary grzywny w drodze mandatu karnego, o której mowa w art. 37gi, dokumentuje się przez zamieszczenie adnotacji w Systemie Poboru Opłaty Elektronicznej KAS.

Art. 37ge. 1. Za niewniesienie opłaty za przejazd autostradą, o której mowa w art. 37a ust. 7, w tym za kontynuację przejazdu autostradą lub jej odcinkiem po upływie daty i godziny końca okresu ważności wskazanych na bilecie autostradowym, od wnoszącego opłatę pobiera się opłatę dodatkową w wysokości 500 zł.

2. Za niewniesienie opłaty za przejazd autostradą, o której mowa w art. 37a ust. 7, należnej za przejazd pojazdu, o którym mowa w art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, od wnoszącego opłatę pobiera się opłatę dodatkową w wysokości 1500 zł – jeżeli na autostradzie lub jej odcinku nie pobiera się opłaty elektronicznej. Przepisu nie stosuje się do zespołu pojazdów o łącznej dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony złożonego z samochodu osobowego o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony oraz przyczepy, w przypadku którego pobiera się opłatę dodatkową, o której mowa w ust. 1.

3. Od wnoszącego opłatę pobiera się jedną opłatę dodatkową, niezależnie od liczby dokonanych przejazdów autostradą lub jej odcinkiem, tym samym pojazdem, w trakcie jednej doby rozumianej jako okres od godziny 0^{00} do godziny 24^{00} w danym dniu.

4. Szef KAS prowadzi analizę ryzyka w celu ujawniania przypadków niewniesienia opłaty za przejazd autostradą, o której mowa w art. 37a ust. 7.

5. Opłaty dodatkowej nie pobiera się, jeżeli w terminie 3 dni od dnia zakończenia przejazdu autostradą lub jej odcinkiem, zostanie wniesiona opłata za ten przejazd, w sposób określony w art. 37a ust. 9. Przepis art. 37a ust. 12 stosuje się, przy czym na bilecie autostradowym wskazuje się datę i godzinę przejazdu oraz autostradę lub jej odcinek, za który nie została wniesiona opłata za przejazd autostradą, o której mowa w art. 37a ust. 7.

6. Opłaty dodatkowej nie pobiera się od wnoszącego opłatę, jeżeli na kierującego pojazdem została nałożona kara grzywny, o której mowa w art. 37gi, w drodze mandatu karnego.

7. Wnoszącemu opłatę Szef KAS wystawia wezwanie do wniesienia opłaty dodatkowej, które zawiera:

1) imię i nazwisko albo nazwę wnoszącego opłatę, jego adres;
2) numer PESEL albo numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnoszącego opłatę, o ile został nadany;
3) numer rejestracyjny pojazdu;
4) miejsce ujawnienia naruszenia obowiązku wniesienia opłaty za przejazd autostradą, o której mowa w art. 37a ust. 7, wraz ze wskazaniem jego daty i godziny;
5) wysokość opłaty;
6) pouczenie:
   a) o możliwości wniesienia niższej opłaty dodatkowej, o której mowa w ust. 9,
   b) o prawie do wniesienia sprzeciwu,
   c) że w przypadku nieuiszczenia wskazanej w wezwaniu opłaty w terminie, o którym mowa w ust. 8, będzie ono stanowiło podstawę do wydania tytułu wykonawczego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2020 r. poz. 1427, 1492 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 11, 41 i …).

8. Opłatę dodatkową wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania, o którym mowa w ust. 7.

9. W przypadku wniesienia opłaty dodatkowej w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania, o którym mowa w ust. 7, wnoszący opłatę wnosi opłatę o 100 zł niższą niż wskazana w wezwaniu.

10. W przypadku nieterminowego wniesienia opłaty dodatkowej pobiera się odsetki za zwłokę w wysokości odsetek od zaległości podatkowych.

11. Odsetek, o których mowa w ust. 10, nie pobiera się, jeżeli ich wysokość nie przekraczałaby dwunastokrotności wartości opłaty pobieranej przez operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe za traktowanie przesyłki listowej jako przesyłki poleconej.

12. Opłata dodatkowa wraz z odsetkami, o których mowa w ust. 10, podlega przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

13. Obowiązek wniesienia opłaty dodatkowej przedawnia się z upływem 5 lat, licząc od ostatniego dnia roku kalendarzowego, w którym opłata dodatkowa powinna zostać wniesiona.

14. Opłata dodatkowa stanowi przychód Funduszu. Przepis art. 37c ust. 2 stosuje się odpowiednio.

15. Do doręczania wezwania, o którym mowa w ust. 7, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Art. 37gf. 1. Wnoszący opłatę może wnieść sprzeciw do Szefa KAS, w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania, o którym mowa w art. 37ge ust. 7. Wniesienie sprzeciwu nie zwalnia z obowiązku wniesienia opłaty dodatkowej.

2. Sprzeciw zawiera:

1) imię i nazwisko albo nazwę wnoszącego opłatę oraz jego adres;
2) numer PESEL albo numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnoszącego opłatę, o ile został nadany;
3) uzasadnienie wniesienia sprzeciwu;
4) numer rachunku bankowego albo rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, na który ma zostać dokonany zwrot wpłaconej opłaty dodatkowej, w przypadku uwzględnienia sprzeciwu.

3. O uwzględnieniu sprzeciwu zawiadamia się wnoszącego opłatę. Wniesiona opłata dodatkowa podlega zwrotowi. Kwota zwrotu opłaty dodatkowej pomniejsza przychód Funduszu.

4. Odmowa uwzględnienia sprzeciwu następuje w drodze decyzji administracyjnej. Wnoszący opłatę niezadowolony z decyzji administracyjnej może, w termie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Szefa KAS z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

5. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do postępowania w sprawie sprzeciwu, o którym mowa w ust. 2, i wniosku, o którym mowa w ust. 4, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, termin, sposób i tryb dokonywania zwrotu opłaty dodatkowej oraz sposób i termin rozpatrywania sprzeciwu przez Szefa KAS, mając na uwadze sprawne rozliczanie tych opłat oraz efektywną obsługę i zabezpieczenie wpływów Funduszu.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wyznaczyć, w drodze rozporządzenia, inny organ Krajowej Administracji Skarbowej do:

1) wykonywania zadań Szefa KAS, o których mowa w art. 37ge ust. 4, 7, 10–12, lub
2) którego składa się sprzeciw, o którym mowa w ust. 1 w zdaniu pierwszym, lub
3) rozpatrywania sprzeciwu oraz zawiadamiania wnoszącego opłatę o uwzględnieniu sprzeciwu, o którym mowa w ust. 3 w zdaniu pierwszym, lub
4) którego wnosi się wniosek, o którym mowa w ust. 4, oraz jego rozpatrywania

– określając szczegółowy zakres tych zadań i czynności, mając na względzie zapewnienie sprawnego i skutecznego ich wykonywania.

Art. 37gg. 1. W przypadku stwierdzenia w trakcie kontroli, o której mowa odpowiednio w art. 37gd ust. 1 lub 2, że wnoszący opłatę:

1) nie uiścił opłaty za poprzednie przejazdy autostradą lub jej odcinkiem, oraz

2) ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwie, z którym Rzeczpospolita Polska nie jest związana umową lub porozumieniem o współpracy we wzajemnym dochodzeniu tej opłaty, bądź możliwość jej egzekucji nie wynika wprost z przepisów międzynarodowych oraz przepisów tego państwa

– osoba przeprowadzająca kontrolę pobiera kaucję w wysokości odpowiadającej opłacie, o której mowa odpowiednio w art. 37ge ust. 1 albo 2, za każdy z tych przejazdów. Przepis art. 37ge ust. 3 stosuje się odpowiednio.

2. Kaucji nie pobiera się od wnoszącego opłatę, jeżeli na kierującego pojazdem została nałożona kara grzywny, o której mowa w art. 37gi, w drodze mandatu karnego.

3. Kaucję pobiera się w formie:

1) gotówkowej, za pokwitowaniem na druku ścisłego zarachowania;
2) bezgotówkowej:
   a) za pomocą karty płatniczej, przy czym koszty związane z autoryzacją transakcji i przekazem środków ponosi podmiot wnoszący kaucję, lub
   b) przelewem na wyodrębniony rachunek bankowy organu Krajowej Administracji Skarbowej, przy czym koszty przelewu ponosi podmiot wnoszący kaucję.

4. Kaucja jest przechowywana na nieoprocentowanym rachunku bankowym, o którym mowa w ust. 3 pkt 2 lit. b.

5. Szef KAS przekazuje kaucję na rachunek:

1) bankowy, o którym mowa w art. 37c ust. 2 – w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania, o którym mowa w art. 37ge ust. 7;
2) o którym mowa w art. 37gf ust. 2 pkt 4 – w terminie 14 dni od dnia uwzględnienia sprzeciwu, o którym mowa w art. 37gf ust. 1 albo wniesienia opłaty za przejazd w przypadku, o którym mowa w art. 37ge ust. 5.

6. W przypadku gdy opłata dodatkowa została wniesiona w wysokości, o której mowa w art. 37ge ust. 9, powstała różnica podlega zwrotowi, w terminie 14 dni od dnia wniesienia tej opłaty.

7. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 1, nie uiszczono kaucji, osoba przeprowadzająca kontrolę kieruje lub usuwa pojazd, na koszt wnoszącego opłatę, na najbliższy parking strzeżony, o którym mowa w art. 130a ust. 5c ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

8. Zwrot pojazdu z parkingu następuje po wniesieniu kaucji.

9. W zakresie postępowania w związku z usuwaniem pojazdu stosuje się odpowiednio przepisy art. 130a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

10. Jeżeli opłata dodatkowa, o której mowa w art. 37ge ust. 1 albo 2, nie zostanie wniesiona lub pojazd nie zostanie odebrany z parkingu w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o odmowie uwzględnienia sprzeciwu, o której mowa w art. 37gf ust. 4, stała się ostateczna, stosuje się odpowiednio przepisy działu II rozdziału 6 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji dotyczące egzekucji należności pieniężnych z ruchomości.

11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór pokwitowania pobranej kaucji, mając na względzie jednolitość dokumentów stosowanych przy jej pobieraniu.

12. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wyznaczy, w drodze rozporządzenia, urząd skarbowy, na którego rachunek bankowy dokonuje się wpłaty kaucji, uwzględniając przygotowanie organizacyjne i techniczne tego urzędu.

Art. 37gh. Jeżeli wnoszący opłatę działa przez pełnomocnika, do pełnomocnictw przepisy działu IV rozdziału 3a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, z późn. zm.[2)]) stosuje się odpowiednio.”;

6) po rozdziale 5a dodaje się rozdział 5aa w brzmieniu:

„Rozdział 5aa

Kary grzywny

Art. 37gi. W przypadku stwierdzenia w trakcie kontroli, o której mowa w art. 37gd ust. 1 lub 2, naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 37a ust. 28 pkt 1

– kierujący pojazdem podlega karze grzywny w wysokości 500 zł.

Art. 37gj. 1. Kierujący pojazdem samochodowym, przejeżdżający autostradą lub jej odcinkiem, za przejazd którymi Szef KAS pobiera opłatę za przejazd autostradą:

1) którego tablice rejestracyjne są zakryte lub ozdobione, lub

---

2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 1423, 2122, 2123 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 72 i …

2) który ma z przodu lub z tyłu pojazdu znaki, napisy lub przedmioty, które ograniczają czytelność tych tablic, lub

3) którego tablice rejestracyjne są umieszczone na pojeździe w innych miejscach niż konstrukcyjnie do tego przeznaczone

– podlega karze grzywny w wysokości 500 zł.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, na kierującego pojazdem samochodowym nie nakłada się kary grzywny za wykroczenie określone w art. 97 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2021 r. poz. 281) w związku z art. 60 ust. 1 pkt 2, 3 i 3a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

Art. 37gk. 1. Prawo do nakładania kary grzywny, o której mowa w art. 37gi i art. 37gj ust. 1, w drodze mandatu karnego przysługuje funkcjonariuszom Służby Celno-Skarbowej, funkcjonariuszom Policji oraz inspektorom Inspekcji Transportu Drogowego.

2. Orzekanie w sprawie nałożenia kary grzywny, o której mowa w art. 37gi i art. 37gj ust. 1, następuje w trybie określonym w ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2021 r. poz. 457).”;

7) w art. 39b w ust. 1:

a) po pkt 5b dodaje się pkt 5ba w brzmieniu:

„5ba) środków pochodzących z opłaty dodatkowej, o której mowa w art. 37ge ust. 1 i 2;”,

b) po pkt 11e dodaje się pkt 11f w brzmieniu:

„11f) wpływów z grzywien, o których mowa w art. 37gi i art. 37gj ust. 1;”;

8) w art. 39f w ust. 1:

a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) przygotowanie, wdrożenie, budowę lub eksploatację systemów poboru opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, oraz opłaty za przejazd autostradą, o której mowa w art. 37a ust. 7, realizowanych przez:

a) Szefa KAS lub

b) organy Krajowej Administracji Skarbowej wyznaczone na podstawie art. 37a ust. 35 lub art. 37gf ust. 7 lub art. 13hb ust. 1bc ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, lub

c) jednostkę, o której mowa w art. 13hb ust. 1ja ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych;”,

b) w pkt 6 w lit. c kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7–9 w brzmieniu:

„7) prowizję dla przedsiębiorców prowadzących sprzedaż biletów autostradowych, o której mowa w art. 37a ust. 19;

8) wypłatę świadczenia lub środków, o których mowa odpowiednio w art. 37a ust. 1u lub 1w;

9) prowizję dla dostawców kart flotowych, o której mowa w art. 13iba ust. 8 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.”;

9) w art. 39k:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Bank Gospodarstwa Krajowego, na wniosek odpowiednio ministra właściwego do spraw transportu albo Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad, dokonuje na rzecz spółki, o której mowa odpowiednio w art. 37a ust. 1a pkt 2 albo 3, wypłaty świadczenia lub środków, o których mowa odpowiednio w art. 37a ust. 1u lub 1w.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Bank Gospodarstwa Krajowego, na wniosek:

1) Szefa KAS lub

2) organu Krajowej Administracji Skarbowej wyznaczonego na podstawie art. 37a ust. 35 lub art. 37gf ust. 7 lub art. 13hb ust. 1bc ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, lub

3) jednostki, o której mowa w art. 13hb ust. 1ja ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych

– dokonuje wypłat ze środków Funduszu na cele, o których mowa w art. 39f ust. 1 pkt 5, pkt 6 lit. b, pkt 7 i 9.”;

10) w art. 39l:

a) w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „art. 39f ust. 1 pkt 5 i pkt 6 lit. b” zastępuje się wyrazami „art. 39f ust. 1 pkt 5, pkt 6 lit. b, pkt 7 i 9”,

b) w ust. 2:

– w pkt 2 wyrazy „art. 39f ust. 1 pkt 5 i pkt 6 lit. b” zastępuje się wyrazami „art. 39f ust. 1 pkt 5, pkt 6 lit. b, pkt 7 i 9”,

– w pkt 3 w lit. b wyrazy „art. 39f ust. 1 pkt 5 i pkt 6 lit. b” zastępuje się wyrazami „art. 39f ust. 1 pkt 5, pkt 6 lit. b, pkt 7 i 9”.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2020 r. poz. 1427, 1492 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 11 i 41) w art. 3a:

1) w § 1:
   a) we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „opłat paliwowych” dodaje się wyrazy „ oraz opłat dodatkowych”,
   b) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:
   „4a) z wezwania do wniesienia opłaty dodatkowej;”;
2) w § 2 w pkt 1 po wyrazach „opłacie paliwowej” dodaje się wyrazy „ , w wezwaniu do wniesienia opłaty dodatkowej”.

Art. 3. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 470, 471,1087 i 2338 oraz z 2021 r. poz. 54) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 13ha:
   a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4c w brzmieniu:

      „4a. Stawka opłaty elektronicznej za przejazd kilometra drogą krajową, ustalona w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, ulega podwyższeniu na następny rok w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych w okresie pierwszych trzech kwartałów roku, w którym stawki ulegają zmianie, w stosunku do analogicznego okresu roku poprzedniego.

      4b. W przypadku gdy stawka opłaty elektronicznej podwyższona w sposób, o którym mowa w ust. 4a, przekroczyłaby 2 zł albo stawkę obliczoną zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie ust. 5, stawka opłaty elektronicznej ulega podwyższeniu do wysokości niższej z tych kwot.

      4c. Wskaźnik wzrostu cen, o którym mowa w ust. 4a, ustala się na podstawie komunikatu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w terminie 15 dni po upływie trzeciego kwartału każdego roku.”,
   b) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

      „8. Minister właściwy do spraw transportu ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor

Polski”, stawki opłaty elektronicznej obliczone zgodnie z ust. 4a i 4b, zaokrąglając je w górę do pełnych groszy.”;

2) w art. 13hb:

a) po ust. 1bb dodaje się ust. 1bc w brzmieniu:

„1bc. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wyznaczyć, w drodze rozporządzenia, inny organ Krajowej Administracji Skarbowej do wykonywania zadań Szefa KAS, o których mowa w ust. 1ba, określając szczegółowy zakres zadań, mając na względzie zapewnienie sprawnego i skutecznego wykonywania tych zadań.”,

b) po ust. 1j dodaje się ust. 1ja w brzmieniu:

„1ja. Zadania związane z projektowaniem, budową, rozwojem, wdrożeniem, utrzymaniem lub wsparciem urządzeń i elementów Systemu Poboru Opłaty Elektronicznej KAS mogą być wykonywane przez jednostkę podległą ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych lub przez niego nadzorowaną.”;

3) w art. 13i:

a) ust. 4ab otrzymuje brzmienie:

„4ab. Kierujący pojazdem samochodowym odmawia przejazdu, w przypadku gdy:

1) właściciel pojazdu albo

2) posiadacz pojazdu, o którym mowa w art. 73 ust. 5 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, albo

3) użytkownik pojazdu, o którym mowa w art. 80b ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym

– zwany dalej „właścicielem, posiadaczem albo użytkownikiem pojazdu”, nie wyposażył pojazdu w prawidłowo funkcjonujący zewnętrzny system lokalizacyjny albo prawidłowo funkcjonujące urządzenie pokładowe albo urządzenie mobilne wraz z oprogramowaniem, zapewniające przekazywanie danych geolokalizacyjnych.”,

b) po ust. 4ab dodaje się ust. 4aba w brzmieniu:

„4aba. Kierujący pojazdem samochodowym podczas przejazdu po drogach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13ha ust. 6, za który uiszcza się opłatę elektroniczną, nie może mieć w pojeździe zakrytych lub ozdobionych tablic rejestracyjnych, lub nie może mieć z przodu lub z tyłu

pojazdu znaków, napisów lub przedmiotów, które ograniczają czytelność tych tablic, oraz nie może umieszczać na pojeździe tablic rejestracyjnych w innych miejscach niż konstrukcyjnie do tego przeznaczone.”;

4) w art. 13ia:

a) w ust. 2 w pkt 2 wyrazy „art. 13ia ust. 3d” zastępuje się wyrazami „art. 13i ust. 3d”,

b) w ust. 5 w pkt 3:

– w lit. c skreśla się wyrazy „(normy EURO)”,

– uchyla się lit. d i e,

– lit. f otrzymuje brzmienie:

„f) rodzaje paliwa – w przypadku różnicowania, o którym mowa w art. 13ha ust. 7 pkt 1;”,

– uchyla się lit. g–i,

c) w ust. 11 wyrazy „o których mowa w ust. 2” zastępuje się wyrazami „o których mowa w ust. 5 pkt 3 lit. b, c i f”,

d) w ust. 17:

– w pkt 1 wyrazy „przez 12 miesięcy” zastępuje się wyrazami „nie dłużej niż 36 miesięcy”,

– w pkt 2 wyrazy „6 miesięcy” zastępuje się wyrazami „9 miesięcy”;

5) w art. 13ib w ust. 1 uchyla się pkt 2;

6) po art. 13ib dodaje się art. 13iba–13ibc w brzmieniu:

„Art. 13iba. 1. Przedsiębiorca, zwany dalej „dostawcą kart flotowych”, w imieniu właściciela, posiadacza albo użytkownika pojazdu, może:

1) uiścić opłatę elektroniczną lub wnieść opłatę za przejazd autostradą, o której mowa w art. 37a ust. 1 ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, w przypadku, o którym mowa w art. 37a ust. 1a pkt 1 lub ust. 1b tej ustawy, zwaną dalej „opłatą za przejazd autostradą”;

2) dokonać rejestracji lub aktualizacji danych zawartych w rejestrze, o którym mowa w art. 13ia ust. 1;

3) uzupełnić lub aktualizować rejestr, o którym mowa w art. 13ia ust. 1, w zakresie , o którym mowa w art. 13ib ust. 1 lub 2.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, właściciel, posiadacz albo użytkownik pojazdu, uiszczający opłatę elektroniczną lub wnoszący opłatę za

przejazd autostradą, pobieraną przez Szefa KAS, w trybie płatności okresowej z zabezpieczeniem, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 40a ust. 5, nie wnosi zabezpieczenia, o którym mowa w art. 13ia ust. 5 pkt 4. Dostawca kart flotowych odpowiada za nieuiszczenie opłaty elektronicznej lub niewniesienie opłaty za przejazd autostradą przez właściciela, posiadacza albo użytkownika pojazdu, w trybie płatności okresowej z zabezpieczeniem.

3. W przypadku nieterminowego uiszczenia opłaty elektronicznej przez dostawcę kart flotowych pobiera się odsetki w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, dostawca kart flotowych jest zobowiązany do niezwłocznego dostarczenia na żądanie Szefa KAS, dowodów potwierdzających zawarcie umowy z właścicielem, posiadaczem albo użytkownikiem pojazdu w tym zakresie.

5. Wykonywanie usług, o których mowa w ust. 1, wymaga zawarcia umowy z Szefem KAS.

6. Szef KAS zawiera umowę z dostawcą kart flotowych, o ile ten dostawca:

1) przeszedł z wynikiem pozytywnym testy integracyjne swojego systemu teleinformatycznego z Systemem Poboru Opłaty Elektronicznej KAS;
2) wniesie zabezpieczenie.

7. Umowa, o której mowa w ust. 6, określa w szczególności:

1) czas jej trwania;
2) częstotliwość, tryb i sposób składania sprawozdań z realizacji usług, o których mowa w ust. 1;
3) sposób wykonywania usług, o których mowa w ust. 1;
4) okres rozliczeniowy;
5) tryb i sposób dokonywania rozliczeń, w tym tryb i sposób rozliczania prowizji;
6) formę i wysokość kwoty zabezpieczenia;
7) warunki zmiany oraz rozwiązania tej umowy.

8. Za wykonywanie usług, o których mowa w ust. 1, dostawca kart flotowych pobiera prowizję. Prowizja nie może przekroczyć 1,5% wartości wniesionych opłat.

9. Dostawca kart flotowych przekazuje w czasie rzeczywistym, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego zintegrowanego z Systemem Poboru

Opłaty Elektronicznej KAS, Szefowi KAS informację o zakończeniu świadczenia usług, o których mowa w ust. 1, na rzecz właściciela, posiadacza albo użytkownika pojazdu.

10. W przypadku, o którym mowa w ust. 9, przed rozpoczęciem przejazdu właściciel, posiadacz albo użytkownik pojazdu uzupełnia w rejestrze, o którym mowa w art. 13ia ust. 1, dane wskazane w art. 13ia ust. 5 pkt 4.

11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość prowizji, o której mowa w ust. 8, mając na względzie przewidywane koszty ponoszone przez dostawców kart flotowych.

Art. 13ibb. 1. Dostawca kart flotowych jest obowiązany ustanowić zabezpieczenie należności z tytułu opłaty elektronicznej oraz opłat za przejazd autostradą.

2. Zabezpieczenie ustanawia się tak, aby umożliwiało Szefowi KAS bezwarunkowe, natychmiastowe, pełne i nieodwołalne ściągnięcie należnej opłaty wraz z odsetkami.

3. Zabezpieczenie może być ustanawiane w jednej lub w kilku następujących formach:

1) pieniężnej, wpłaconej przelewem na rachunek bankowy wskazany przez Szefa KAS;
2) gwarancji bankowej;
3) gwarancji ubezpieczeniowej;
4) poręczenia udzielonego przez podmiot, którego zdolność do spłaty zobowiązań w roku kalendarzowym, w którym przypada data udzielenia poręczenia, została oceniona na poziomie:
   a) co najmniej BBB + albo Baa 1 przyznawanym przez agencje ratingowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 2c ust. 3 ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2021 r. poz. 442) albo
   b) odpowiadającym co najmniej poziomowi BBB + albo Baa 1 przyznawanym przez agencje ratingowe o międzynarodowej renomie.

4. Zabezpieczenie jest ustanawiane na okres nie krótszy niż rok, w wysokości określonej w umowie, o której mowa w art. 13iba ust. 5.

Art. 13ibc. Jeżeli właściciel, posiadacz albo użytkownik pojazdu działa przez pełnomocnika, do pełnomocnictw przepisy działu IV rozdziału 3a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, z późn. zm.[3)]) stosuje się odpowiednio.”;

7) w art. 13k:

a) w ust. 2b w pkt 1 skreśla się wyrazy „oraz art. 13ib ust. 1 pkt 2”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1, ust. 2 pkt 2, ust. 2a–2d, wymierza się właścicielowi albo posiadaczowi albo użytkownikowi pojazdu, albo korzystającemu z drogi w przypadku, o którym mowa w art. 13ia ust. 19.”,

c) ust. 8b otrzymuje brzmienie:

„8b. Przepisu ust. 8a nie stosuje się, jeśli do ujawnienia naruszenia doszło w wyniku kontroli, o której mowa w art. 13l, wykonywanej przez Głównego Inspektora Transportu Drogowego lub funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej, po zatrzymaniu pojazdu podczas przejazdu po drodze określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 13ha ust. 6.”;

8) art. 13n otrzymuje brzmienie:

„Art. 13n. 1. Nie wszczyna się postępowania w sprawie nałożenia kar pieniężnych, o których mowa w art. 13k ust. 1–2d, jeżeli od dnia popełnienia naruszenia upłynęło 9 miesięcy.

2. Wszczęcie postępowania w sprawie nałożenia kar pieniężnych, o których mowa w art. 13k ust. 1–2d, w okresie określonym w ust. 1, wstrzymuje bieg przedawnienia naruszenia, w sprawie którego wszczęto postępowanie.”;

9) w art. 13na w ust. 1 po wyrazach „ust. 4aa” dodaje się wyrazy „, 4ab, art. 13ib ust. 4”;

10) po art. 13na dodaje się art. 13naa w brzmieniu:

„Art. 13naa. 1. W przypadku stwierdzenia, w trakcie kontroli na drodze, za przejazd którą uiszcza się opłatę elektroniczną, że pojazd podlegający opłacie elektronicznej ma:

1) tablice rejestracyjne zakryte lub ozdobione lub

[3)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 1423, 2122, 2123 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 72 i …

2) z przodu lub z tyłu pojazdu znaki, napisy lub przedmioty, które ograniczają czytelność tych tablic, lub

3) tablice rejestracyjne umieszczone na pojeździe w innych miejscach niż konstrukcyjnie do tego przeznaczone

– kierujący tym pojazdem podlega karze grzywny w wysokości 1500 zł.

2. Za popełnienie czynu, o którym mowa w ust. 1, kierujący zespołem pojazdów o łącznej dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony złożonego z samochodu osobowego o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony oraz przyczepy

– podlega karze grzywny w wysokości 500 zł.

3. Do nakładania i pobierania kary grzywny, o której mowa w ust. 1 i 2, w drodze mandatu karnego, przepisy art. 13na ust. 2 i 3 stosuje się.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 i 2, na kierującego pojazdem nie nakłada się kary grzywny za wykroczenie określone w art. 97 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2021 r. poz. 281) w związku z art. 60 ust. 1 pkt 2, 3 i 3a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.”;

11) po art.13o dodaje się art. 13p w brzmieniu:

„Art. 13p. 1. Szef KAS może wystąpić z wnioskiem odpowiednio do Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad albo spółki, o której mowa w art. 37a ust. 1a pkt 2 albo 3 ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, o zmianę organizacji ruchu drogowego w celu zapewnienia prawidłowego poboru opłaty za przejazd autostradą lub opłaty elektronicznej.

2. Odpowiednio Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad albo spółka, o której mowa w art. 37a ust. 1a pkt 2 albo 3 ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, w terminie 21 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, uzgadnia z Szefem KAS zmianę organizacji ruchu drogowego, biorąc pod uwagę zapewnienie bezpieczeństwa ruchu drogowego, prawidłowość poboru opłaty za przejazd autostradą lub opłaty elektronicznej oraz właściwe poinformowanie o zmianach przejeżdżających autostradą lub jej odcinkiem lub korzystających z dróg publicznych.”;

12) w art. 40a:

a) w ust. 1ca po wyrazach „art. 13na ust. 1” dodaje się wyrazy „ i art. 13naa ust. 1 i 2”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) tryb, sposób, termin oraz warunki wnoszenia opłaty elektronicznej i jej rozliczania,

2) tryb, sposób i termin dokonywania zwrotu opłaty elektronicznej w przypadku gdy opłata ta została wniesiona w kwocie wyższej niż należna oraz nienależnie pobranej opłaty elektronicznej,

3) tryb, sposób i termin przekazywania opłat elektronicznych oraz kar grzywny, o których mowa w art. 13na ust. 1 i art. 13naa ust. 1 i 2, na rachunek Krajowego Funduszu Drogowego,

4) przypadki, w których ustanawiane jest zabezpieczenie należności z tytułu opłat elektronicznych, formę i sposób jego ustalania oraz tryb, sposób i termin dokonywania zwrotu tego zabezpieczenia

– mając na uwadze sprawny pobór opłat elektronicznych, efektywną obsługę i zabezpieczenie wpływów do Krajowego Funduszu Drogowego, o którym mowa w ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, oraz technologię wykorzystaną w systemie elektronicznego poboru opłat elektronicznych.”;

13) w art. 40d w ust. 1 wyrazy „w art. 39 ust. 7ab pkt 5 i art. 40 ust. 3” zastępuje się wyrazami „w art. 13 ust. 1 pkt 3 uiszczanych w trybie płatności okresowej z zabezpieczeniem, o której w mowa przepisach wydanych na podstawie art. 40a ust. 5, opłat, o których mowa w art. 39 ust. 7ab pkt 5 i art. 40 ust. 3”.

Art. 4. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360, 956, 1610, 2112 i 2320) w art. 1:

1) w ust. 3 po wyrazach „zadania wynikające” dodaje się wyrazy „z innych ustaw,”;

2) uchyla się ust. 4.

Art. 5. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, 1423, 2122, 2123 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 72) w art. 138d po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§1a. Pełnomocnictwo ogólne dotyczy również działania we wszystkich sprawach związanych z opłatą za przejazd autostradą w rozumieniu ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 2268 oraz z 2021 r. poz. …) lub opłatą elektroniczną w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 470, 471, 1087 i 2338 oraz z 2021 r. poz. 54 i …).”.

Art. 6. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2021 r. poz. 457) w art. 96 po § 1ab dodaje się § 1ac w brzmieniu:

„§ 1ac. W postępowaniu mandatowym, w sprawach o czyn określony w art. 13naa ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 470, 471, 1087 i 2338 oraz z 2021 r. poz. 54 i …) można nałożyć grzywnę w wysokości 1500 zł.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2140, z 2020 r. poz. 875 i 1087 oraz z 2021 r. poz. 674) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 1a w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) prawidłowości wnoszenia opłaty za przejazd autostradą lub jej odcinkiem pobieranej przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, o której mowa w ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 2268 oraz z 2021 r. poz. …).”;

2) w art. 50 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) wykonywanie zadań wynikających z ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym.”;

3) w art. 51:

a) w ust. 5 wyrazy „pkt 1 i 4” zastępuje się wyrazami „pkt 1, 4 i 5”,

b) w ust. 6 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) określonych w art. 50 pkt 2, 3, 4 i 5,”;

4) w art. 56:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) w zakresie określonym w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych oraz w ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym;”,

b) w ust. 3 w zdaniu pierwszym po wyrazach „Grzywny, o których mowa w ust. 1” skreśla się wyrazy „pkt 1, 2 i 4–7”;

5) w art. 68 w ust. 1:

a) w pkt 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„w art. 50 pkt 1 lit. a–j i pkt 5 oraz w art. 87 podlegają:”,

– w lit. a dodaje się tiret czwarte w brzmieniu:
„– ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym,”,

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) w art. 50 pkt 1 lit. j i pkt 5 podlegają właściciele, posiadacze i użytkownicy pojazdów, korzystający z dróg publicznych w przypadku, o którym mowa w art. 13ia ust. 19 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, każdy kto wniesie opłatę za przejazd autostradą, o którym mowa w art. 37a ust. 10 ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, oraz kierujący tymi pojazdami, w zakresie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych i ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym”.

Art. 8. W ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 670) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w pkt 14 wyrazy „art. 20ca” zastępuje się wyrazami „art. 20cb”;

2) uchyla się art. 20ca;

3) po art. 20ca dodaje się art. 20cb w brzmieniu:

„Art. 20cb. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji może udostępnić usługę online służącą do potwierdzania profilu zaufanego przy użyciu metody, o której mowa w ust. 2.

2. W celu potwierdzenia tożsamości osoby wnioskującej o potwierdzenie profilu zaufanego przeprowadza się wideoidentyfikację wnioskodawcy polegającą na:

1) porównaniu wizerunku wnioskodawcy udostępnianego przez niego w czasie rzeczywistym za pośrednictwem transmisji audiowizualnej z wizerunkiem tego wnioskodawcy pobranym z Rejestru Dowodów Osobistych, o którym mowa w ustawie z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych, oraz
2) weryfikacji danych zawartych w warstwie graficznej dowodu osobistego albo paszportu wnioskodawcy okazanego przez niego w czasie rzeczywistym za pośrednictwem transmisji audiowizualnej, oraz
3) w uzasadnionych przypadkach – weryfikacji wiedzy wnioskodawcy przy wykorzystaniu danych dotyczących wnioskodawcy zgromadzonych w rejestrach publicznych lub w systemach teleinformatycznych.

3. Potwierdzanie profilu zaufanego przy użyciu metody, o której mowa w ust. 2, realizuje minister właściwy do spraw informatyzacji.

4. Minister właściwy do spraw informatyzacji może upoważnić do potwierdzania profilu zaufanego przy użyciu metody, o której mowa w ust. 2, jednostkę podległą lub nadzorowaną.

5. Z transmisji, o której mowa w ust. 2 pkt 1, sporządza się nagranie audiowizualne. Nagranie sporządza i przechowuje przez 6 lat od dnia jego sporządzenia podmiot, który potwierdza profil zaufany przy użyciu metody, o której mowa w ust. 2.

6. Minister właściwy do spraw informatyzacji może zawiesić lub zaprzestać świadczenia usługi, o której mowa w ust. 1, w przypadku zaistnienia okoliczności, które mogłyby wpływać na bezpieczeństwo metody potwierdzania tożsamości stosowanej w ramach tej usługi i informuje o tym na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 422 i 464) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 62 ust. 5 pkt 1 lit. a–c, e i f” zastępuje się wyrazami „art. 62 ust. 5 pkt 1 lit. a–c, e–g”;

2) w art. 54 w ust. 2:

   a) pkt 7a otrzymuje brzmienie:

      „7a) prawidłowość uiszczenia opłaty elektronicznej, o której mowa w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, w tym używanego w pojeździe urządzenia, o którym mowa w art. 13i ust. 3 i 3a tej ustawy;”,

   b) po pkt 7a dodaje się pkt 7b w brzmieniu:

      „7b) prawidłowość wnoszenia opłaty za przejazd autostradą pobieranej przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, o której mowa w ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym;”;

3) w art. 62:

   a) w ust. 5 w pkt 1 dodaje się lit. g w brzmieniu:

      „g) uiszczania opłat, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 16d i 16e,”,

   b) w ust. 6 wyrazy „e i f” zastępuje się wyrazami „e–g i pkt 1a”;

4) w art. 69 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

   „1. Przy wykonywaniu czynności w ramach kontroli celno-skarbowej na drogach publicznych lub drogach wewnętrznych stosuje się odpowiednio przepisy działu V rozdziału 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 6 maja 2020 r. o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1087) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9:

   a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

      „2. Urządzenia, o których mowa w art. 13i ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, służące do poboru opłat, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1, za przejazd po drogach, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 13ha ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, są wykorzystywane na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 w

brzmieniu dotychczasowym oraz przepisów wydanych na podstawie tej ustawy, do dnia wskazanego w obwieszczeniu ministra właściwego do spraw finansów publicznych nie dłużej niż do dnia 30 września 2021 r. Kontrola prawidłowości wyposażenia pojazdów w urządzenia, o których mowa w zdaniu pierwszym, oraz kontrola sposobu ich wykorzystywania odbywa się zgodnie z przepisami ustaw zmienianych w art. 1 i art. 5 w brzmieniu dotychczasowym.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Urządzenia, o których mowa w art. 13i ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, służące do poboru opłat, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1, za przejazd po drogach, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 13ha ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, są oferowane przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej do dnia wskazanego w obwieszczeniu ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”,

c) w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłosi, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” oraz Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu, informację, o której mowa w ust. 1–2a.”,

d) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W okresie od dnia ogłoszenia informacji, o której mowa w ust. 4, do dnia wskazanego w obwieszczeniu, o którym mowa w ust. 2, Szef Krajowej Administracji Skarbowej może uniemożliwić korzystanie z urządzeń, o których mowa w art. 13i ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w przypadku gdy za ten sam przejazd po drogach publicznych, dokonany tym samym pojazdem została uiszczona opłata elektroniczna, zarówno w systemie, o którym mowa w art. 13i ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1, jak i w systemie, o którym mowa w art. 13hb ust. 1bb ustawy zmienianej w art. 1.”;

2) w art. 12 po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Wniosek, o którym mowa w ust. 5, składa się w formie elektronicznej za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 13hb ust. 1bb ustawy zmienianej w art. 1.”.

Art. 11. 1. Od dnia uruchomienia systemu, o którym mowa w art. 13hb ust. 1bb ustawy zmienianej w art. 3, zwanego dalej „Systemem Poboru Opłaty Elektronicznej KAS”, wskazanego w obwieszczeniu ministra właściwego do spraw finansów publicznych, o którym mowa w art. 9 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 10, do dnia 30 listopada 2021 r. Szef Krajowej Administracji Skarbowej umożliwia pojazdom przejazd wyznaczonym pasem ruchu autostrady lub jej odcinka, na której Szef Krajowej Administracji Skarbowej pobiera opłatę za przejazd, w przypadku gdy:

1) opłata za przejazd autostradą, o której mowa w art. 37a ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1, zwana dalej „opłatą za przejazd autostradą”, jest wnoszona w Systemie Poboru Opłaty Elektronicznej KAS albo
2) pojazd podlega opłacie, o której mowa w art. 13ha ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3, zwanej dalej „opłatą elektroniczną”, albo
3) pojazd jest zwolniony z opłaty elektronicznej albo opłaty za przejazd autostradą, albo
4) pojazd nie podlega opłacie za przejazd autostradą albo opłacie elektronicznej.

2. Od dnia uruchomienia Systemu Poboru Opłaty Elektronicznej KAS, wskazanego w obwieszczeniu ministra właściwego do spraw finansów publicznych, o którym mowa w art. 9 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 10, do dnia wskazanego w obwieszczeniu ministra właściwego do spraw finansów publicznych, o którym mowa w art. 9 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 10, Szef Krajowej Administracji Skarbowej umożliwia pojazdom przejazd pasem ruchu, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy opłata za przejazd autostradą jest wnoszona za pomocą urządzenia, o którym mowa w art. 13i ust. 3 ustawy zmienianej w art. 3, oraz gdy wnoszący opłatę, o którym mowa w art. 37a ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1, podał dane pozwalające na jego identyfikację oraz identyfikację pojazdu.

3. Od dnia uruchomienia Systemu Poboru Opłaty Elektronicznej KAS, wskazanego w obwieszczeniu ministra właściwego do spraw finansów publicznych, o którym mowa w art. 9 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 10, do dnia 30 listopada 2021 r. kierujący pojazdem podlegającym opłacie za przejazd autostradą nie wjeżdża na autostradę płatną lub jej odcinek pasem ruchu, o którym mowa w ust. 1, o ile nie posiada prawidłowo funkcjonującego urządzenia lub systemu, o których mowa w art. 13i ust. 3a ustawy zmienianej w art. 3, zapewniających przekazywanie danych geolokalizacyjnych do Systemu Poboru Opłaty Elektronicznej KAS.

4. Od dnia uruchomienia Systemu Poboru Opłaty Elektronicznej KAS, wskazanego w obwieszczeniu ministra właściwego do spraw finansów publicznych, o którym mowa w art. 9 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 10, do dnia wskazanego w obwieszczeniu ministra właściwego do spraw finansów publicznych, o którym mowa w art. 9 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 10, zakazu określonego w ust. 3 nie stosuje się, jeżeli opłata za przejazd autostradą jest wnoszona zgodnie z ust. 2, a kierujący pojazdem posiada urządzenie, o którym mowa w art. 13i ust. 3 ustawy zmienianej w art. 3.

Art. 12. 1.W przypadku stwierdzenia w trakcie kontroli, o której mowa w art. 37gd ust. 1 lub 2 ustawy zmienianej w art. 1, naruszenia zakazu, o którym mowa w art. 11 ust. 3

– kierujący pojazdem podlega karze grzywny w wysokości 500 zł.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 37gg, art. 37gk i art. 39b ust. 1 pkt 11f ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 13. Umowa, o której mowa w art. 37gc ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, zawarta przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowuje ważność i może być zmieniana.

Art. 14. Do umów koncesyjnych lub umów o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady, zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. poz. 1387), stosuje się odpowiednio przepisy art. 37a ust. 1b–1y ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 15. Na autostradach lub ich odcinkach zarządzanych przez Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad, na których opłata za przejazd autostradą była pobierana przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, opłaty za przejazd autostradą są wnoszone w sposób przewidziany w art. 37a ust. 7–30 ustawy zmienianej w art. 1. Przepisy art. 37gd–37gk ustawy zmienianej w art. 1 oraz art. 13p ustawy zmienianej w art. 3, stosuje się.

Art. 16. 1. Opłata za przejazd autostradą może być wnoszona w sposób przewidziany w art. 37a ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1, od dnia uruchomienia Systemu Poboru Opłaty Elektronicznej KAS wskazanego w obwieszczeniu ministra

właściwego do spraw finansów publicznych, o którym mowa w art. 9 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 10.

2. Opłata za przejazd autostradą motocyklem może być wnoszona, w sposób przewidziany w art. 37a ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1, od dnia 1 grudnia 2021 r.

Art. 17. Bilet autostradowy, o którym mowa w art. 37a ust. 9 ustawy zmienianej w art. 1, może być wydany po dniu 15 listopada 2021 r. Data i godzina początku okresu ważności biletu nie może być wcześniejsza, niż dzień 1 grudnia 2021 r. godzina 0.00.

Art. 18. Opłatę dodatkową, o której mowa w art. 37ge ust. 1 albo 2 ustawy zmienianej w art. 1, pobiera się od dnia uruchomienia Systemu Poboru Opłaty Elektronicznej KAS wskazanego w obwieszczeniu ministra właściwego do spraw finansów publicznych, o którym mowa w art. 9 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 10.

Art. 19. 1. Umowy dotyczące korzystania z dróg krajowych lub ich odcinków objętych opłatą za przejazd autostradą pozostają ważne przez okres, na który zostały zawarte, jednak nie dłużej niż do dnia wskazanego w obwieszczeniu ministra właściwego do spraw finansów publicznych, o którym mowa w art. 9 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 10.

2. Umowy dotyczące korzystania z dróg krajowych lub ich odcinków objętych opłatą elektroniczną pozostają ważne przez okres, na który zostały zawarte, jednak nie dłużej niż do dnia wskazanego w obwieszczeniu ministra właściwego do spraw finansów publicznych, o którym mowa w art. 9 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 10.

3. Opłata za przejazd autostradą może być wnoszona przy wykorzystaniu systemu, o którym mowa w art. 13i ust.1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 3, z wykorzystaniem urządzeń, o których mowa w art. 13i ust. 3 tej ustawy, do dnia wskazanego w obwieszczeniu ministra właściwego do spraw finansów publicznych, o którym mowa w art. 9 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 10.

4. W terminie 12 miesięcy od dnia wskazanego w obwieszczeniu ministra właściwego do spraw finansów publicznych, o którym mowa w art. 9 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 10, użytkownik wnoszący opłatę za przejazd autostradą w systemie, o którym mowa w art. 13i ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 3, może złożyć wniosek o zwrot środków znajdujących się na koncie użytkownika albo zaksięgowanie tych środków na poczet opłaty za przejazd autostradą lub opłaty elektronicznej, uiszczanej w Systemie Poboru Opłaty Elektronicznej KAS.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, składa się w formie elektronicznej za pośrednictwem Systemu Poboru Opłaty Elektronicznej KAS.

6. Korzystający z urządzenia, o którym mowa w art. 13i ust. 3 ustawy zmienianej w art. 3, do wniosku, o którym mowa w ust. 4, załącza dokument potwierdzający zakup urządzenia lub potwierdzenie dokonania wpłaty na konto użytkownika, jeżeli wnosząc opłatę za przejazd autostradą, nie podał danych pozwalających na jego identyfikację.

7. Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 4, środki nie podlegają zwrotowi i stanowią przychód Krajowego Funduszu Drogowego.

Art. 20. 1. Za niepodanie danych, o których mowa w art. 13ia ust. 5 pkt 3 lit. d–i lub art. 13ib ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym, lub za niewykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 13ia ust. 10 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym, w zakresie danych, o których mowa w art. 13ia ust. 5 pkt 3 lit. d–i ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym, w okresie od dnia uruchomienia Systemu Poboru Opłaty Elektronicznej KAS wskazanego w obwieszczeniu ministra właściwego do spraw finansów publicznych, o którym mowa w art. 9 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 10, do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy:

1) kary pieniężnej, o której mowa w art. 13k ust. 2b lub 2d ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym, nie wymierza się albo
2) postępowanie w sprawie wymierzenia kary, o której mowa w art. 13k ust. 2b lub 2d ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym, umarza się, albo
3) decyzję administracyjną w sprawie wymierzenia kary, o której mowa w art. 13k ust. 2b lub 2d ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym, uchyla się i umarza się postępowanie w tej sprawie.

2. W przypadku gdy w okresie od dnia uruchomienia Systemu Poboru Opłaty Elektronicznej KAS wskazanego w obwieszczeniu ministra właściwego do spraw finansów publicznych, o którym mowa w art. 9 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 10, do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, została stwierdzona okoliczność uzasadniająca nałożenie kary pieniężnej, o której mowa w art. 13k ust. 2b lub 2d ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym, za niepodanie danych, o których mowa w art. 13ia ust. 5 pkt 3 lit. d–i lub art. 13ib ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym, lub za niewykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 13ia ust. 10 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym, w zakresie danych, o których mowa w art. 13ia ust. 5 pkt 3 lit. d–i ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu

dotychczasowym, na zagraniczny podmiot mający siedzibę albo miejsce zamieszkania w państwie, z którym Rzeczpospolita Polska nie jest związana umową lub porozumieniem o współpracy we wzajemnym dochodzeniu należności bądź możliwość egzekucji należności nie wynika wprost z przepisów międzynarodowych oraz przepisów tego państwa, kaucji, o której mowa w art. 13m ust. 2 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym:

1) nie pobiera się albo
2) zwraca się na rachunek bankowy podmiotu, który ją wpłacił w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, jeżeli została pobrana.

Art. 21. Usługa, o której mowa w art. 13iba ustawy zmienianej w art. 3, może być wykonywana za pośrednictwem przedsiębiorcy, z którym minister właściwy do spraw finansów publicznych zawarł umowę o świadczenie usługi pośredniej obsługi klienta Systemu Poboru Opłaty Elektronicznej KAS, w trybie określonym w ustawie z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. poz. 2019, z późn. zm.[4)]), nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2022 r. Przepisy art. 13iba ust. 1–3 oraz ust. 8 i 9 ustawy zmienianej w art. 3, stosuje się odpowiednio.

Art. 22. 1. Tymczasowy profil zaufany potwierdzony w sposób, o którym mowa w art. 20ca ustawy zmienianej w art. 8 w brzmieniu dotychczasowym, staje się profilem zaufanym, o okresie ważności określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 20d ustawy zmienianej w art. 8.

2. Ważność profilu zaufanego potwierdzonego w sposób, o którym mowa w art. 20ca ustawy zmienianej w art. 8 w brzmieniu dotychczasowym, przedłuża się na okres ważności określony w przepisach wydanych na podstawie art. 20d ustawy zmienianej w art. 8, licząc od daty potwierdzenia profilu zaufanego.

3. Do spraw o potwierdzenie tymczasowego profilu zaufanego w sposób, o którym mowa w art. 20ca ustawy zmienianej w art. 8 w brzmieniu dotychczasowym, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 23. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 40a ust. 5 ustawy zmienianej w art. 3 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów

---

4) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 288, 1492, 1517, 2275 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 464.

wykonawczych wydanych na podstawie art. 40a ust. 5 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy i mogą być zmieniane w tym okresie na podstawie art. 40a ust. 5 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 24. 1. W latach 2021–2030 maksymalny limit wydatków budżetu państwa, wynosi dla:

1) ministra właściwego do spraw finansów publicznych, na realizację zadania poboru opłaty za przejazd autostradą przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, na autostradach lub ich odcinkach, zarządzanych przez Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad, na których opłata za przejazd autostradą była pobierana przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy – 113,6 mln zł, z czego w:
   a) 2021 r. – 10 399 377 zł,
   b) 2022 r. – 11 450 460 zł,
   c) 2023 r. – 11 467 838 zł,
   d) 2024 r. – 11 467 838 zł,
   e) 2025 r. – 11 467 838 zł,
   f) 2026 r. – 11 467 838 zł,
   g) 2027 r. – 11 467 838 zł,
   h) 2028 r. – 11 467 838 zł,
   i) 2029 r. – 11 467 838 zł,
   j) 2030 r. – 11 467 838 zł;
2) Głównego Inspektora Transportu Drogowego, na zakup i utrzymanie wyposażenia w związku z prowadzeniem kontroli, o której mowa w art. 37gd ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 – 6,6 mln zł, z czego w:
   a) 2021 r. – 963 186,80 zł,
   b) 2022 r. – 3 200 000,00 zł,
   c) 2023 r. – 0 zł,
   d) 2024 r. – 0 zł,
   e) 2025 r. – 0 zł,
   f) 2026 r. – 963 186,80 zł,
   g) 2027 r. – 0 zł,
   h) 2028 r. – 0 zł,

i) 2029 r. – 0 zł,

j) 2030 r. – 1 500 000,00 zł;

3) Komendanta Głównego Policji na integrację systemów teleinformatycznych Policji z Systemem Poboru Opłaty Elektronicznej KAS – 16,5 mln zł, z czego w:

a) 2021 r. – 0 zł,

b) 2022 r. – 16 500 000,00 zł,

c) 2023 r. – 0 zł,

d) 2024 r. – 0 zł,

e) 2025 r. – 0 zł,

f) 2026 r. – 0 zł,

g) 2027 r. – 0 zł,

h) 2028 r. – 0 zł,

i) 2029 r. – 0 zł,

j) 2030 r. – 0 zł.

2. Wykorzystanie limitu wydatków monitoruje oraz wdraża mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 3, w zakresie ust. 1:

1) pkt 1 – minister właściwy do spraw finansów publicznych;

2) pkt 2 – minister właściwy do spraw transportu;

3) pkt 3 – Komendant Główny Policji.

3. W przypadku gdy wysokość wydatków, o których mowa w ust. 1, po pierwszym półroczu danego roku budżetowego, wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, dysponent środków zmniejsza wysokość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu danego roku budżetowego o kwotę stanowiącą różnicę między wysokością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

4. W przypadku gdy wysokość wydatków w poszczególnych miesiącach jest zgodna z planem finansowym urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw transportu albo Komendanta Głównego Policji, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 25. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art. 1 pkt 2 lit. e w zakresie art. 37a ust. 33 i art. 3 pkt 6 w zakresie art. 13iba ust. 11, które wchodzą w życie po upływie 60 dni od dnia ogłoszenia;

2) art. 3 pkt 1, który wchodzi w życie z dniem 1 października 2021 r.;

3) art. 1 pkt 2 lit. a, d i e w zakresie art. 37a ust. 9–27, ust. 28 pkt 1 lit. a, ust. 30, 34 i 35, które wchodzą w życie z dniem 1 grudnia 2021 r.

MARSZAŁEK SEJMU

/ – / Elżbieta Witek